

[Første næstformand]

Medlemmer af Folketinget Lone Dybkjær (RV), Jørgen Estrup (RV), Vibeke Grønbæk (RV) og Marianne Jelved (RV) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om udvidet adgang for ledige til at påtage sig arbejde, samtidig med at de oppebærer arbejdsløshedsdagpenge (slip de ledige løs).

(Beslutningsforslag nr. B 32).

Forslag til folketingsbeslutning om kontanthjælpsmodtageres ret til at udføre ulønnet arbejde (slip de ledige løs).

(Beslutningsforslag nr. B 33).

Medlemmer af Folketinget Ole Donner (FP), Kim Behnke (FP), Køpke Christensen (FP) og Ernst B. Schmidt (FP) har meddelt mig, at de ønsker til trafikministeren at stille følgende:

Forespørgsel.

»Hvad kan ministeren oplyse om DSB's forvaltning af transportmonopolet, idet der særlig tænkes på S-togssituationen, Århus-Kalundborg-ruten, Helsingør-Helsingborg-ruten, indkøringen af den nye køreplan og hele situationen omkring IC 3-togene?«

(Forespørgsel nr. F 12).

Skriftlig fremsættelse af forslag:**Lone Dybkjær (RV):**

Som ordfører for forslagsstillerne skal jeg herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om udvidet adgang for ledige til at påtage sig arbejde, samtidig med at de oppebærer arbejdsløshedsdagpenge (slip de ledige løs).

(Beslutningsforslag nr. B 32).

Forslag til folketingsbeslutning om kontanthjælpsmodtageres ret til at udføre ulønnet arbejde (slip de ledige løs).

(Beslutningsforslag nr. B 33).

Siden arbejdsløsheden for snart 20 år siden begyndte at stige, har ledigheden været betragtet som et fænomen, som konjunkturer og regeringsinitiativer, EF m.v. ville løse i løbet af nogle år. Arbejdsløsheden er i dag større end nogen sinde, og bortset fra to år i midten af 80'erne har den holdt sig nogenlunde på sam-

me niveau. Danmarks Statistik bedømmer således ledighedens reelle årsniveau i september til ca. 305.000. Hertil kan lægges 50.000 på kontanthjælp, 250.000 førtidspensionister og 100.000 efterlønsmodtagere. De sidste grupper er naturligvis ikke alle udtryk for reel ledighed, men i højere grad et udtryk for den udstødelse, der er sket på arbejdsmarkedet.

Gennemsnittet på de 300.000 i dagpengesystemet er ikke udtryk for, at det er de samme 300.000 personer, der går ledige rundt i Danmark altid.

Fra midten af 1990 til midten af 1991 var således 736.000 berørt af ledighed. Heraf har 271.000 eller ca. 37 pct. været ledige op til 10 uger, mens 100.000 eller ca. 14 pct. har været ledige i mere end 42 uger. Hertil kan føjes, at der er tale om en spredning over stort set alle aldersgrupper og uddannelsesmæssige forudsætninger, samt at ledigheden er nogenlunde jævnt fordelt over hele landet.

Denne spredning har konkret betydet, at hver gang der forsøges en overordnet indsats enten i form af arbejdstilbud eller uddannelse, støder man på problemet med, at der er relativt få personer lokalt med de samme forudsætninger. Dette indebærer helt konkret, at uddannelsesindsatsen bliver uforholdsmæssigt dyr i forhold til resultatet.

Den permanent høje arbejdsløshed og de mange penge, der er ofret på forskellige tilbud uden egentlig påvirkning af gennemsnitstallet og uden løsning af problemerne, har da også ført til, at nogle har været ude med forslag om tvangsansættelse af ledige. Dette finder forslagsstillerne helt uacceptabelt. Det er ikke et tvangsэлеment, der er brug for, det er et gulerodsprincip, altså noget, der er til fordel for såvel det private som det offentlige arbejdsliv samt de arbejdsløse.

Dette er baggrunden for, at lovforslaget bygger på individuelle tiltag med udgangspunkt i frivillighed. På denne facon får arbejdsgiverne mulighed for at demonstrere, at der er tilstrækkeligt med arbejde. De ledige får på deres side demonstreret, at de faktisk står til rådighed for arbejdsmarkedet.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale beslutningsforslagene til Folketingets velvillige behandling.